

Prosecution (2005T)

ปัญหาเบื้องต้น

ก. เขตอำนาจศาล

1. อาชญากรรมดังกล่าวเกิดขึ้นในราชอาณาจักรรวันดา¹และรัฐผู้ลี้ภัย²ในเดือนมกราคม ค.ศ.2015 การตั้งข้อหาอยู่ในเขตอำนาจศาลของศาลอาญาระหว่างประเทศ³ (ICC) นอกจากนี้ นายลีเอ็ด คายนส์ ยังเป็นคนชาติ⁴ของราชอาณาจักรรวันดา ซึ่งเป็นภาคีของธรรมนูญกรุงโรม ดังนั้นศาลอาญาระหว่างประเทศจึงมีเขตอำนาจศาลตามอำนาจตามบุคคล (jurisdiction *ratione personae*), อำนาจตามดินแดน (jurisdiction *ratione tertiis*), อำนาจตามเวลา (jurisdiction *ratione temporis*) และอำนาจตามสาระของคดี (jurisdiction *ratione materiae*)⁵

ข. การรับคดี

¹ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 13

² ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 15

³ ธรรมนูญกรุงโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ (ประกาศใช้ 17 กรกฎาคม ค.ศ. 1998 มีผลบังคับใช้ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2002)

⁴ ธรรมนูญกรุงโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ, ข้อ 12(2)(บี)

⁵ Prosecutor v Lubanga (Appeal against Challenge to Jurisdiction) ICC-01/04-01/06, A Ch I (14 December 2006), ¶21.

2. การรับคดีตามข้อเท็จจริงในคดีนี้ สามารถกระทำได้ เนื่องจากราชอาณาจักรรวันดามีได้มีการดำเนินคดี⁶ นายลี

เอ็ด คายนส์และความรุนแรง⁷ ในอาชญากรรมของเขาก็เพียงพอที่จะให้ศาลอาญาระหว่างประเทศดำเนินการ

1. เขตอำนาจเสริม

3. ศาลอาญาระหว่างประเทศมีเขตอำนาจเสริมศาลอาญาภายในประเทศต่างๆ เมื่อไม่มีการดำเนินคดีกับผู้ต้องหา

โดยศาลภายในประเทศเลย⁸ โดยสิ่งนี้จะคัดค้านได้เพียงแต่มีหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอเกี่ยวกับความสงสัยในการ

พิสูจน์ความผิดและอำนาจเริ่มต้นสอบสวนคดีภายในรัฐ⁹ การที่ไม่มีการสอบสวนหรืออำนาจเริ่มสอบสวนโดย

อัยการในราชอาณาจักรรวันดาคัดค้านนายลีเอ็ด คายนส์ กรณีนี้ คดีดังกล่าว ศาลอาญาระหว่างประเทศจึงรับคดีไว้

ได้

2. หลักความรุนแรงที่เพียงพอ

⁶ Prosecutor v Katanga (Appeal against Challenge to Jurisdiction) ICC-01/04-01/07-1497 OA8, A Ch I (25 September 2009), ¶178 [“Katanga Jurisdiction”].

⁷ ธรรมนูญกรุงโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ, ข้อ 17(1)(ดี)

⁸ Katanga Jurisdiction, ¶178.

⁹ Prosecutor v Ruto (Appeal against Challenge to Jurisdiction) ICC-01/09-01/11-307 OA, A Ch I (30 August 2011), ¶162.

4. การรับคดีไว้พิจารณาของศาลอาญาระหว่างประเทศ จะต้องปรากฏว่าเหตุการณ์นั้นมีความรุนแรงมากเพียงพอ
ด้วย โดยพิจารณาจากขอบเขต, เนื้อหา, วิธีการ และผลกระทบของอาชญากรรมดังกล่าว¹⁰ การเสียชีวิตของลูกเรือ
จำนวน 14 คนและแพทย์จำนวน 25 คน จากการโจมตีก็มีความรุนแรงมากเพียงพอแล้ว

¹⁰ Prosecutor v Mbarushimana (Confirmation of Charges) ICC-01/04-01/10, P-T Ch I (16 December 2011), ¶4.

ประเด็นที่ 1

นายคายนัสต้องรับผิดชอบทางอาญาระดับบุคคลในฐานะผู้สั่งการตามข้อ 25 (3)(b) ในความผิดฐาน

อาชญากรรมสงครามในการโจมตีพลเรือนที่ได้มีส่วนร่วมในการสู้รบตามข้อ 8 (2)(e)(i) แห่งธรรมนูญกรุงโรม

I. องค์ประกอบทั่วไปข้อ 8(2)(อี)(หนึ่ง) ของธรรมนูญกรุงโรม

1) การขัดกันทางอาวุธที่เกิดขึ้นเป็นการขัดกันทางอาวุธที่มีใช้ระดับระหว่างประเทศ

9. ความหมายของการขัดกันทางอาวุธที่มีใช้ระหว่างประเทศ เป็นการใช้อาวุธทางทหารที่รุนแรงและอย่างยัดเยียดระหว่างกองกำลังภายในรัฐ¹¹ จุดประสงค์ของกองกำลังต่อต้านสืบเนื่องมาจากจุดประสงค์ของขบวนการทรูเฟรมที่ต้องการให้ขัดตามข้อ 2 ยอมรับ “ปฏิญญาแห่งฤดูใบไม้ผลิอันเจียบงัน” ซึ่งมีมาตั้งแต่ปี 1995 และการใช้อาวุธของกองกำลังต่อต้านตั้งแต่ปี 2010 จนถึงปี 2015 มีโจมตีเมืองแรมอยู่หลายครั้ง ด้วยการจุดเพลิงเผา, ยิงปืนครก และโดยเฉพาะในปี 2011 มีการใช้ระเบิดในการโจมตีเมืองแรม ทำให้คนขับรถบรรทุกและพนักงาน 40 คนในเมืองซัดตาม และเจ้าหน้าที่ตำรวจราวินและกองทัพจักรวรรดิฯ กว่า 300 คน ถูกสังหารหรือบาดเจ็บ¹² จึงเป็นการใช้อาวุธทางทหารที่รุนแรงและอย่างยัดเยียดระหว่างกองกำลังภายในรัฐ

¹¹ Prosecutor v. Dusko Tadic, Case IT-94-1-AR72 (Appeal on Jurisdiction) (International criminal Tribunal for the former Yugoslavia Appeals Chamber Oct, 2,1995)

¹² ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 7

10. การขัดกันทางอาวุธที่มีไ้ระหว่างประเทศ จะต้องมืองค์ประกอบสองประการ¹³ คือ ประการแรก จะต้องมีความรุนแรงของการใช้กำลังทางทหารระหว่างกองกำลังของฝ่ายรัฐบาลกับกองกำลังติดอาวุธ ประการที่สอง กองกำลังติดอาวุธนี้จะต้องมีลักษณะเป็นองค์กรที่มีการจัดตั้ง มีสายบังคับบัญชาหรือมีการปฏิบัติการในการใช้กำลังอย่างเป็นทางการจะลักษณะ การที่กองกำลังต่อต้านฯ ได้ใช้อาวุธทางทหารโจมตีเหมืองแร่อยู่หลายครั้งเพื่อบังคับให้ชุดตามที่ 2 ยอมรับ “ปฏิญญาแห่งฤดูใบไม้ผลิอันเจียบงัน” และกองกำลังทรูเฟรแมน แม้จะมีการรวมตัวกันของหลายหน่วย แต่นายคายน์ส ซึ่งเป็นผู้นำของกลุ่มอินทรีแดง หน่วยของกองกำลังต่อต้านฯ ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ก็เป็นผู้นำขบวนการทรูเฟรแมนที่เปิดเผยและเคารพนับถือมาก่อนด้วย¹⁴ ด้วยเหตุนี้ นายลีเอ็ด คายน์ส จึงเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนกลางในการสั่งโจมตีในแต่ละครั้งและเป็นการปฏิบัติการในการใช้กองกำลังอย่างเป็นทางการจะเป็นลักษณะแล้ว

11. การขัดกันทางอาวุธที่มีไ้ระหว่างประเทศ จะต้องเกิดขึ้นภายในอาณาเขตของอำครภาคิผู้ทำสัญญาระหว่างกองทัพของรัฐและกองกำลังฝ่ายตรงข้ามหรือกองกำลังติดอาวุธอื่น และการเผชิญหน้ากันทางทหารมีลักษณะยึดเยื่อ¹⁵ การขัดกันทางอาวุธระหว่างกองกำลังต่อต้านฯและกองทัพจักรวรรดิราวิน ราชอาณาจักรราวิสก็เป็รัฐภาคิในอนุสัญญาเจนีวา และพิธีสารเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 และการปฏิบัติการทางทหารทั้งสองกองกำลังก็เกิดขึ้นภายในอาณาเขตของราชอาณาจักรราวิส และกองกำลังต่อต้านเองก็มิได้มีการยึดครองดินแดนที่โจมตีแต่อย่างใด

¹³ อนุสัญญาเจนีวา ข้อ 3 รวม

¹⁴ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 6

¹⁵ พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 2 ข้อ 1

และการต่อสู้ระหว่างกองกำลังต่อต้านฯและกองทัพจักรวรรดิราวีก็เป็นผลจากการไม่ยอมรับ “ปฏิญญาแห่งฤดูใบไม้

ผลอันเจียบงัน” ตั้งแต่ปี 1995 ด้วย

12. ดังนั้น การต่อสู้ระหว่างกองกำลังต่อต้านฯและกองทัพจักรวรรดิราวี จึงเป็นการขัดกันทางอาวุธที่มีใช้ระหว่าง

ประเทศตามข้อ 8 (2)(e) (หนึ่ง) แห่งธรรมนูญกรุงโรม

2) ผู้กระทำความผิดได้รู้ถึงสถานการณ์ของการขัดกันทางอาวุธ

13. นายคายนส์สั่งการให้โจมตีลูกเรือ 14 คนในเครื่องบินบรรทุกน้ำมันของคาลาดาน¹⁶ในขณะที่กองกำลังต่อต้านฯ

ยังคงต่อสู้กับกองทัพจักรวรรดิราวี จึงเป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้รู้ถึงสถานการณ์ของการขัดกันทางอาวุธแล้ว

II. องค์ประกอบเฉพาะข้อ 8(2)(อี)(หนึ่ง) ของธรรมนูญกรุงโรม _____

1) ผู้กระทำความผิดโจมตีโดยตรง

¹⁶ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 13

14. แม้ว่านายคายนส์สั่งการให้กองกำลังต่อต้านฯ โจมตีโดรนให้เกิดความเสียหายด้วยการฝึกนกอินทรี¹⁷ให้เป็นอาวุธในการโจมตี แต่ผลของการโจมตีโดรนนั้น ส่งผลให้ลูกเรือ 14 คนเสียชีวิต¹⁸ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล จะเห็นได้ว่า ความตายของลูกเรือทั้ง 14 คน เป็นผลโดยตรงจากการโจมตีโดรนโดยกองกำลังต่อต้านฯ และผลดังกล่าวก็เป็นผลอันคาดหมายได้ล่วงหน้าด้วย ดังนั้น กองกำลังต่อต้านฯและนายคายนส์ ผู้สั่งการ จึงเป็นผู้กระทำความผิดโจมตีโดยตรงด้วย

2) วัตถุแห่งการโจมตีเป็นพลเรือนโดยรวมหรือพลเรือนเป็นรายบุคคลซึ่งมิได้มีส่วนในความเป็น

ปรักษ์โดยตรง

15. พลเรือน¹⁹ คือ บุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสู้รบ การที่เครื่องบินบรรทุกน้ำมันของศาลาดานบินมาเติมน้ำมันเชื้อเพลิงให้กับโดรน ลูกเรือที่อยู่ในเครื่องบินบรรทุกน้ำมันเป็นเพียงผู้ได้รับมอบหมายให้เติมเชื้อเพลิงอากาศให้กับโดรน จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามสัญญาซื้อขายโดรนเท่านั้น ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสู้รบระหว่างกองกำลังต่อต้านและกองทัพจักรวรรดิราวินแต่อย่างใด

¹⁷ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 29

¹⁸ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 13

¹⁹ พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 1 มาตรา 50

16. ตามหลักการแบ่งแยกพลเรือนออกจากพลรบ²⁰ กองกำลังต่อต้านฯ ย่อมรู้ว่า โดรนของกองทัพจักรวรรดิฯ เป็นยุทธโศปกรณ์ที่ใช้ในการสอดแนมของกองทัพ และเครื่องบินบรรทุกน้ำมันซึ่งรวมถึงบุคคลที่อยู่ในเครื่องบินด้วย การโจมตีโดรนครั้งนี้ของกองกำลังต่อต้านฯ ย่อมแสดงให้เห็นว่า มิได้มีการกำหนดเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนและเป็นการโจมตีที่มีลักษณะไม่เลือกเป้าหมาย แม้ว่าจะมีวัตถุประสงค์ในการโจมตีโดรนก็ตาม

17. การโจมตีต้องเป็นไปตามหลักแห่งความได้สัดส่วน²¹ กล่าวคือ ห้ามมิให้มีการโจมตีที่มีโอกาสทำให้พลเรือนเสียชีวิต บาดเจ็บเมื่อเทียบกับความได้เปรียบทางทหาร การโจมตีโดรนแล้วทำให้เครื่องบินที่บรรทุกลูกเรือ 14 คนระเบิด จึงเป็นการโจมตีที่ไม่เป็นไปตามหลักแห่งความได้สัดส่วน

18. ผู้เสียชีวิตทั้ง 14 รายในเครื่องบินบรรทุกน้ำมันของคาลาดาน เมื่อไม่ปรากฏแน่ชัดว่าผู้เสียหายเป็นพลเรือนหรือทหาร ให้สันนิษฐานว่าเป็นพลเรือน²²

19. แม้ว่าการสังหารของนายคายนส์มีเป้าหมายประสงค์ในการทำลายโดรน แต่ผลของการโจมตีของกองกำลังต่อต้านฯ คือเครื่องบินบรรทุกน้ำมันระเบิด วัตถุประสงค์การโจมตีจึงเป็นลูกเรือ 14 คน ที่มีได้มีส่วนในความเป็นปรปักษ์โดยตรง

²⁰ พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 1 มาตรา 50(3)

²¹ พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 1 มาตรา 51(5)(บี)

²² กฎหมายจารีตประเพณีของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

3) ผู้กระทำความผิดเจตนาที่จะให้พลเรือนโดยรวมหรือพลเรือนเป็นรายบุคคลซึ่งมิได้มีส่วนในความ

เป็นปรปักษ์โดยตรงเป็นวัตถุแห่งการโจมตี

20. แม้ว่ากองกำลังต่อต้านมีความตั้งใจที่จะโจมตีโดรน แต่ก็ย่อมรู้ได้ว่าโดรนนั้น จะต้องมีการเติมน้ำมันเชื้อเพลิง

ด้วยเครื่องบินบรรทุกน้ำมันซึ่งมีลูกเรืออยู่ในเครื่องบินด้วย การที่โจมตีโดรนน้อยลงเห็นได้ว่าโอกาสทำให้พลเรือน

เสียชีวิตเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน ดังนั้น กองกำลังต่อต้านฯและนายคายนส์ ผู้สั่งการ จึงเป็นผู้กระทำความผิดที่มี

เจตนาเล็งเห็นผลให้พลเรือนเป็นวัตถุแห่งการโจมตี

21. การกระทำของกองกำลังต่อต้านจึงเป็นอาชญากรรมสงครามในการโจมตีพลเรือนที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการสู้รบ

ตามข้อ 8 (2)(e)(i) แห่งธรรมนูญกรุงโรม

III. ความรับผิดชอบทางอาญาตามข้อ 25(3)(บี) สำหรับการสั่งการให้มีการกระทำความผิดตามข้อ 8(2)(บี)

(หนึ่ง)

1) ตำแหน่งผู้มีอำนาจและออกคำสั่งที่มีผลโดยตรงต่อการกระทำความผิด

22. ตำแหน่งผู้มีอำนาจ พิจารณาได้จากอำนาจทางข้อเท็จจริงระหว่างความสัมพันธ์ของผู้บังคับบัญชาและ

ผู้ใต้บังคับบัญชา การที่นายลีเอ็ด คายนส์ เป็นผู้นำของกลุ่มอินทรีแดงและเคยเป็นผู้นำขบวนการทรูเฟรมแมนซึ่งเป็น

ที่เคารพนับถือของกองกำลังกลุ่มดังกล่าว นายคายนส์ก็อยู่ในตำแหน่งผู้มีอำนาจในฐานะผู้บังคับบัญชาที่เป็นพลเรือน ซึ่งอยู่ในความหมายของผู้บังคับบัญชา²³เช่นกัน

23. การออกคำสั่งที่มีผลโดยตรงต่อการกระทำความผิด พิจารณาจากเมื่อคำสั่งของบุคคล มีส่วนสำคัญต่อการก่ออาชญากรรม เมื่อได้โพสต์ลงในโซเชียลมีเดียให้ “ดับนัยต์ตาผู้พิฆาตผืนปฐพีบนห้วงนภา”²⁴ ซึ่งสื่อถึงการทำลายโดรน และโดรนนั้นก็ถูกทำลายไปมากกว่าหนึ่งในสามของโดรนทั้งหมด²⁵ จนกระทั่งถึงเหตุการณ์การก่ออาชญากรรมโจมตีลูกเรือในเครื่องบินบรรทุกน้ำมันตามมา คำสั่งของนายคายนส์จึงมีผลโดยตรงต่อการกระทำความผิดของกองกำลังต่อต้านฯ

2) มีเจตนาสั่งการให้ก่อให้เกิดอาชญากรรม

24. ผู้กระทำความผิดจะต้องตระหนักว่าอาชญากรรมนั้นจะเกิดขึ้นได้จากเหตุการณ์อันเป็นผลจากการดำเนินการตามคำสั่ง การที่นายคายนส์โพสต์ข้อความในแอปพลิเคชัน WhosApp ในกลุ่มหน่วยอินทรีสีแดง “ดับนัยต์ตาผู้พิฆาตผืนปฐพีบนห้วงนภา” ย่อมตระหนักได้ว่ากองกำลังต่อต้านฯจะต้องมีการโจมตีโดรนและมีโอกาสที่จะทำให้ลูกเรือซึ่งเป็นพลเรือนในเครื่องบินบรรทุกน้ำมันอากาศเสียชีวิตได้

²³ ธรรมนูญกรุงโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ, ข้อ 25(3)(บี)

²⁴ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 12

²⁵ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 13

25. ตั้งนั้นการโพสต์ข้อความในแอปพลิเคชัน WhosApp ในกลุ่มหน่วยอินทรีย์แดง นายลีเอ็ด คายนส์ จึงมีเจตนา

สั่งการให้ก่อให้เกิดอาชญากรรมจากการสั่งโดยเจตนาให้โจมตีพลเรือนที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการสู้รบ

ประเด็นที่ 2

นายคายนส์ต้องรับผิดชอบในฐานะอาชญากรสงครามจากการสังเวยโดยเจตนาให้โจมตีอาคาร วัตถุประสงค์ หน่วยแพทย์และ
การขนส่งทางการแพทย์ รวมทั้งบุคลากรที่มีตราเครื่องหมายพิเศษแห่งอนุสัญญาเจนีวาอันสอดคล้องกับ
กฎหมายระหว่างประเทศ ข้อ 8(2)(e)(สอง) ของธรรมนูญกรุงโรม

I. องค์ประกอบทั่วไป ข้อ 8(2)(e)(สอง) ของธรรมนูญกรุงโรม

1) การขัดกันทางอาวุธที่เกิดขึ้นเป็นการขัดกันทางอาวุธที่มีใช้ระดับระหว่างประเทศ

26. การสู้รบระหว่างกองกำลังต่อต้านฯและกองทัพจักรวรรดิฯ เป็นการขัดกันทางอาวุธที่มีใช้ระหว่างประเทศ เพราะเป็นการใช้อาวุธทางทหารที่รุนแรงและอย่างยึดเยื้อระหว่างกองกำลังภายในรัฐ ดังที่กล่าวมาแล้วในย่อที่ 10

2) ผู้กระทำความผิดได้รู้ถึงสถานการณ์ของการขัดกันทางอาวุธ

27. นายคายนส์ได้ชักจูงให้กองกำลังต่อต้านฯสังหารเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์จากการโจมตี 5 ครั้ง²⁶ ขณะที่กองกำลังต่อต้านฯยังคงต่อสู้กับกองทัพจักรวรรดิราวิน จึงเป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้รู้ถึงสถานการณ์ของการขัดกันทางอาวุธแล้ว

²⁶ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 22

II. องค์ประกอบเฉพาะ ข้อ 8(2)(e)(สอง) ของธรรมนูญกรุงโรม

1) ผู้กระทำความผิดมีการตั้งใจโจมตีต่อสิ่งก่อสร้างบุคคล วัสดุ หน่วยทางการแพทย์ และการขนส่งและ

พนักงานซึ่งใช้สัญลักษณ์ที่เด่นชัดของอนุสัญญาเจนีวาฯ

28. หน่วยทางการแพทย์ต้องได้รับการเคารพและคุ้มครองตลอดเวลาและต้องไม่ตกเป็นเป้าแห่งการโจมตี²⁷ การที่กองกำลังต่อต้านฯ ได้กระทำการโจมตีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ประจำการกับกองลาดตะเวนของกองทัพจักรวรรดิฯที่วราฮาณาจักร จำนวน 5 ครั้ง²⁸ ซึ่งเป็นผลจากการที่นายลีเอ็ด คายนส์ได้ให้สัมภาษณ์ผ่านโทรศัพท์กับ ว่า Al-Jazeera ว่า “พวกคุณจะไม่ได้เป็นผู้รักษาอีกต่อไป...”²⁹ จึงเป็นกรณีที่หน่วยทางการแพทย์ตกเป็นเป้าแห่งการโจมตี

29. บุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นพลเรือนจะต้องได้รับการเคารพและคุ้มครอง³⁰ การสังหารเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ของกองทัพจักรวรรดิฯโดยกองกำลังต่อต้านฯ เป็นกรณีที่ฝ่าฝืนการเคารพในสิทธิของบุคลากรทางการแพทย์ที่จะต้องได้รับการเคารพและคุ้มครอง

²⁷ พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 1, ข้อ 12

²⁸ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 22

²⁹ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 21

³⁰ พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 1, ข้อ 15

30. ไม่ว่าในสภาวะการณ์ใดๆ บุคลากรทางการแพทย์จะต้องไม่ได้รับการลงโทษหรือทำร้ายจากการปฏิบัติหน้าที่ทางการแพทย์ที่สอดคล้องกับจริยธรรมทางการแพทย์³¹ การที่เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ได้รับมอบหมายให้แจก “ยากำลังวังชา” เป็นการปฏิบัติภารกิจทางการแพทย์ที่สอดคล้องกับจริยธรรม เพราะเป็นการรักษาทหารที่มีความเหนื่อยล้าจากสู้รบ ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมในการรักษาบาดเจ็บตามวัตถุประสงค์การดำเนินงานของแพทย์

31. สัญลักษณ์คริสต์แดงพื้นหลังสีขาวปักอยู่บนแขนเสื้อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์³² เป็นสัญลักษณ์ที่มีสถานะเทียบเท่ากับเครื่องหมายพิเศษอันเด่นชัดตามอนุสัญญาเจนีวา³³ อีกทั้งยังมีการพบกับัตรประจำตัวประชาชนอันระบุว่าแพทย์ของกองทัพจักรวรรดิฯอีกด้วย

2) ผู้กระทำความผิดมีเจตนาให้บุคลากร สิ่งปลูกสร้าง หน่วยงาน อาคาร หรือ ยานพาหนะหรือวัตถุ

อื่น ๆ ดังกล่าวซึ่งมีการระบุตัวตน เป็นวัตถุในการโจมตี

32. การโจมตีกองลาดตระเวนของกองทัพจักรวรรดิที่พระราชอาณาจักรราวีสจำนวน 5 ครั้ง และพบว่าเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์เป็นกลุ่มผู้เสียชีวิตเพียงกลุ่มเดียวจากการโจมตี³⁴ แสดงให้เห็นถึงกำลังต่อต้านที่มีเจตนาที่จะให้เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และหน่วยทางการแพทย์เป็นวัตถุในการโจมตี

³¹ พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 1, ข้อ 16

³² ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 18

³³ พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 3, ข้อ 2

³⁴ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 22

III. ความรับผิดชอบทางอาญาตามข้อ 25(3)(บี) สำหรับการเป็นผู้ชักนำหรือชี้ชวนให้มีการกระทำความผิด

ตามข้อ 8(2)(บี)(สอง)

1) ตำแหน่งผู้มีอำนาจและออกคำสั่งที่มีผลโดยตรงต่อการกระทำความผิด

33. นายคายนัส เป็นผู้นำของกลุ่มอินทรีแดงซึ่งเป็นหน่วยที่ใหญ่ที่สุดในกองกำลังต่อต้านฯและได้รับการเคารพเป็นที่เปิดเผย และการให้สัมภาษณ์ของนายคายนัสที่ถูกกระจายไปในวงกว้างในโซเชี่ยลมีเดียของกลุ่มกองกำลังต่อต้านฯ จึงเป็นการชักนำหรือชี้ชวนที่มีผลโดยตรงต่อการโจมตีหน่วยทางทางแพทย์ ซึ่งผลของการโจมตีก็ทำให้แพทย์ทั้ง 26 ราย เสียชีวิต แสดงให้เห็นว่าการชักนำหรือชี้ชวนของนายคายนัสมีผลโดยตรงต่อการกระทำความผิดของกองกำลังต่อต้านฯ

2) มีเจตนาในการชักนำหรือชี้ชวนให้ก่ออาชญากรรม

34. การให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ของนายคายนัสว่า“พวกคุณไม่ได้เป็นผู้รักษาอีกต่อไป จงกลับตัวกลับใจและเลิกปฏิบัติอย่างผิดธรรมชาติ..” นายคายนัสย่อมตระหนักได้ว่ากองกำลังต่อต้านฯจะต้องมีการโจมตีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ เพราะ การใช้อายากำลังวังชาเป็นการดูถูกต่อแม่ธรณีของชาวเฟรเมนซึ่งเป็นสมาชิกของกองกำลังต่อต้านฯ นายคายนัส มีเจตนาเล็งเห็นผลในการชักนำหรือชี้ชวนให้ก่ออาชญากรรม

ประเด็นที่ 3

นายคายนัสต้องรับผิดชอบในฐานะอาชญากรสงครามจากการเกณฑ์หรือรับสมัครเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ร่วมกอง

กำลังหรือกลุ่มติดอาวุธโดยใช้ให้เขาร่วมต่อสู้รบตามข้อ 8 (2)(e)(เจ็ด) แห่งธรรมนูญกรุงโรม

I. องค์ประกอบทั่วไปข้อ 8 (2)(e)(เจ็ด) ของธรรมนูญกรุงโรม

1) การขัดกันทางอาวุธที่เกิดขึ้นเป็นการขัดกันทางอาวุธที่มีใช้ระดับระหว่างประเทศ

35. สถานการณ์การขัดกันทางอาวุธจะสิ้นสุดเมื่อมีการทำสนธิสัญญาสันติภาพ วันที่ 27 เมษายน 2017 มีการทำข้อตกลงอาราวิระหว่างผู้นำกองกำลังต่อต้านฯและขัดตามที่ 2 เป็นเพียงข้อตกลงหยุดยิง³⁵ ยังมีใช้สนธิสัญญาสันติภาพ การขัดกันทางอาวุธจึงยังคงมีอยู่

2) ผู้กระทำความผิดได้รู้ถึงสถานการณ์ของการขัดกันทางอาวุธ

36. วันที่ 12 มิถุนายน 2018 การที่สมาชิกกองต่อต้านฯ ได้โพสต์วิดีโอ “วันฝึก”³⁶ ซึ่งแสดงให้เห็นกลุ่มทหารสมาชิกกองกำลังต่อต้านฯและกลุ่มเด็กวัยรุ่นผู้ชายที่สวมแปดกานสสีแดงภาพนทรีราวินกำลังสับเนื้อไว้ป้อน

³⁵ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 24

³⁶ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 29

นกอินทรีราวิน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากองกำลังต่อต้านฯ ย่อมรู้ว่ากลุ่มเด็กเหล่านั้นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการขัดกันทาง

อาวุธ

II. องค์ประกอบเฉพาะข้อ 8 (2)(e)(เจ็ด) ของธรรมนูญกรุงโรม

1) ผู้กระทำความผิดได้เกณฑ์หรือรับสมัครบุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปในกองกำลังหรือกลุ่มติดอาวุธ

หรือใช้บุคคลหนึ่งหรือหลายคนเพื่อมีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบ

37. การมีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบ³⁷ มิได้จำกัดแค่เฉพาะการโจมตี แต่ยังหมายความถึงการเตรียมพร้อมโจมตี

หรือถูกโจมตี³⁸ การที่กองกำลังต่อต้านฯ ให้เด็กสับเนื้อไว้ป้อนนกอินทรีราวินภายในบริเวณที่กองกำลังต่อต้านฯ

ตั้งอยู่ จึงเป็นการกระทำที่ให้แก่มีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบ แม้จะไม่ได้สวมชุดทหารก็ตาม

2) บุคคลนั้นเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี

38. ในอายุชั้นต่ำมิให้เกณฑ์เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีเข้าร่วมในกองกำลังและยังต้องใช้มาตรการเพื่อให้แน่ใจว่าเด็ก

เหล่านั้นจะไม่เข้าร่วมโดยตรงในการสู้รบ³⁹ ในคลิปวิดีโอที่ปรากฏเด็กผู้ชายกำลังสับเนื้อ⁴⁰ และชุมชนชาลูซาก็ให้

³⁷ พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 1, ข้อ 51

³⁸ Rebecca M. M. Wallace, International law, (London : Sweet & Maxwell, 2002), 4th Edition, pp.283-285.

³⁹ พิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 1, ข้อ 77 (2)

⁴⁰ ข้อเท็จจริงย่อหน้า 29

การสนับสนุนกองกำลังต่อต้าน⁴¹ อีกทั้งเด็กส่วนใหญ่ที่ทำงานในเมือง ก็ต้องการเข้าร่วมกองกำลังต่อต้าน⁴²

เมื่อพิจารณาจากสภาพแวดล้อมของชุมชนชาลูลูชาและลักษณะการกระทำต่าง ๆ ที่ปรากฏในวิดีโอดังกล่าว ย่อม

แสดงได้ชัดว่า เด็กผู้ชายที่กำลังสืบเนื้อเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี

3) ผู้กระทำความผิดได้รู้ หรือควรรู้ว่าบุคคลนั้นมีอายุต่ำกว่า 15 ปี

39. จากบทความของศาสตราจารย์คอร์รีโน⁴³ พบว่ามีแรงงานเด็กมักมีการปลอมแปลงเอกสารประจำตัวบัตร

ประชาชน ซึ่งเป็นเอกสารจำเป็นพื้นฐานและง่ายต่อการปลอมแปลงอย่างมาก เพื่อให้อ้างว่าตนเป็นบุคคลที่อายุ

มากกว่า 16 ปี เช่นนี้ กองกำลังต่อต้านย้อมรู้ หรือควรรู้ถึงข้อเท็จจริงว่าอายุของเด็กเหล่านั้น มีอายุต่ำกว่า 15 ปี

III. ความรับผิดชอบทางอาญาตาม ข้อ 28 (เอ) ให้มีการกระทำความผิดตามข้อ 8 (2)(e)(เจ็ด)

1) การควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ

⁴¹ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 25

⁴² ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 27

⁴³ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 26

40. การควบคุมที่มีประสิทธิผลเห็นได้จากตำแหน่งทางการของผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจในการออกคำสั่ง และอำนาจในการควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชา การที่นายคายนัส เป็นผู้นำของกลุ่มอินทรีแดงซึ่งเป็นหน่วยที่ใหญ่ที่สุดในกองกำลังต่อต้านฯ และสามารถทำการสอบสวน ตรวจสอบเอกสาร ตักเตือน ลงโทษกองกำลังต่อต้านฯในหน่วยต่างๆ ได้⁴⁴ จึงเป็นลักษณะการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว

2) ความล้มเหลวในการควบคุมอย่างเหมาะสม

41. การเพิกเฉยของผู้บังคับบัญชาต้องเพิ่มความเสี่ยงต่อการก่ออาชญากรรม การที่นายคายนัสปล่อยให้กลุ่มเด็กผู้ชายสืบเนื้อภายในกองกำลังต่อต้านฯ⁴⁵ดังที่ปรากฏในวิดีโอโดยไม่มีการตรวจสอบก่อน จึงเป็นการล้มเหลวในการควบคุมอย่างเหมาะสม

3) รู้ถึงการกระทำผิด

42. ผู้บังคับบัญชาต้องรู้ถึงการก่ออาชญากรรมภายใต้สถานการณ์การขัดกันทางอาวุธและไม่อาจอ้างว่าไม่รู้ เพราะเขามีหน้าที่สอบสวนผู้ใต้บังคับบัญชา นายคายนัสจำต้องรู้ถึงความเป็นได้ว่าจะมีการใช้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในกองกำลังและต้องหามาตรการเหมาะสม

⁴⁴ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 30

⁴⁵ ข้อเท็จจริงย่อหน้าที่ 29

4) ความล้มเหลวในการป้องกันการก่ออาชญากรรม

43. ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ในการป้องกันการก่ออาชญากรรมและจะต้องไม่ละทิ้งหน้าที่นี้โดยปฏิบัติตามภาระหน้าที่

อื่น ๆ นายคายนส์ล้มเหลวที่จะป้องกันมิให้มีการก่ออาชญากรรม ดังจะเห็นได้จากวิดีโอตั้งที่มีการใช้เด็กให้เข้ามา

ส่วนร่วมภายในกองกำลังต่อต้านฯ

คำขอท้ายฟ้อง

คำฟ้องนี้ส่งฟ้องว่านายลีเอ็ด คายนส์ต้องได้รับการดำเนินคดีภายใต้ธรรมนูญกรุงโรมด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้:

1. ศาลอาญาระหว่างประเทศมีเขตอำนาจศาลเหนือประเด็นแห่งคดี
2. การรับคดีสามารถกระทำได้
3. มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่านายลีเอ็ด คายนส์มีความรับผิดชอบทางอาญา

- ข้อ 8(2)(อี)(หนึ่ง) ในฐานะผู้สั่งการตามข้อ 25(3)(บี)

- ข้อ 8(2)(อี)(สอง) ในฐานะผู้ชักนำหรือชี้ชวนตามข้อ 25(3)(บี)

- ข้อ 8(2)(อี)(เจ็ด) จากการสั่งการตามข้อ 28(เอ)

ควรมิคอร์แล้วแต่จะโปรด

พนักงานอัยการ